

Đợi Em Để Dừng Cả Đời Anh Yêu Em

Chương 3 : Chương 3: Mỹ Nam Là Của Ta

Đại sảnh gia tộc hàn thị.

Tôi ngồi ung dung chèo chân nhàn hạ bên ấm trà đạo thơm lừng cùng một bàn đầy thức ăn bánh ngọt.

Cái bạn bao tử đã kêu réo inh ỏi, chỉ mỗi chiếc bánh bao bé tẹo đã tiêu hóa từ đời nào rồi, nhưng tôi không ăn dù chỉ là một miếng

Quy tắc của dòng họ âu dương chủ nhà chưa động đũa thì một miếng cũng không được quyền ăn.

Tộc trưởng đến....

Sau tiếng hô to là một người đàn bà tóc ngắn nhuộm nâu bóng bẩy, gương mặt lạnh băng uy quyền nhưng không khó để nhìn ra nét mỹ mều năm nào.

Nghe nói ,ngươi hôm nay đã làm náo loạn cả băng sơn quốc, ở dưới chân của ta la to hét lớn

Bà ta bỏ dỡ câu nói lấp lửng, tôi còn không hiểu ý tứ sao?

Dương nhi từ ngàn dặm xa xôi đến đây chỉ là muốn hoàn thành cho xong hôn ước năm xưa giữa hai nhà chúng ta.

Dương nhi biết mình quá phận, xin tộc trưởng đại nhân thương tình lượng thứ, chỉ là sư phụ dương nhi từ bé đã truyền lại thấy chết mà không cứu là trọng tội

Ý tứ rất rõ ràng trước nhận tội, sau là nhắc nhở bà ta, thân làm mẹ, khi thấy cốt nhục của mình bị người khác bức hại mà cũng không chịu cứu thiết đáng mang trọng tội.

Tôi còn cố ý nhắc khéo bà ta tôi là đệ tử của sư phụ bà ta muốn đung một cái móng chân của tôi cũng phải xem sư phụ tôi có đồng ý không đã.

Tốt, rất tốt, không hổ danh là hậu duệ của tước đình rất có chí khí.

Gì chứ! Bà cả gan gọi tên tước của sư phụ ta thật quá đáng mà.

hôn ước gia tộc theo lễ cầu thân thì phải là đại công tử trước, nhưng hôm nay người ở trước mặt bàn dân bằng sơn quốc, tuyên bố thuần nhi là người của người.

Ta cũng hết cách, sự thanh bạch cả đời của nó đã bị hủy trong tay nhà họ âu các người, chỉ có thể thuận theo thiên mệnh, gả cho âu dương nghi người.

Ý người thế nào?

Vâng ! Dương nhi xin nghe theo ý chỉ của tộc trưởng

Bà ta hôm nay, hai tay dâng cho tôi mỹ nhân trắng tươi thơm phức thế kia

Tôi mà còn làm mình làm mẩy không nhận thì thật là có lỗi với liệt tổ liệt tông dòng họ Âu Dương.

Người đâu gọi nhị công tử ra đây

Lần thứ hai hấn xuất hiện,

Một thân Áo trắng sơ mi tinh tươm, gương mặt có chút thiếu huyết sắc nhưng cũng không làm cho vẻ đẹp trai của hấn thiếu đi chút xíu nào.

Lần này về chắc sự phụ sẽ không mắng tôi được đâu vì rốt cuộc tôi cũng cưới được một báu vật tuyệt thế khuynh thành cơ mà.

Thuần nhi, ngày hôm nay ta gả người cho Âu gia, từ đây về sau nhất định phải giữ đúng tam tòng tứ Đức, tại gia tòng mẫu xuất giá tòng thân, thân tử tòng nữ

Sống làm người của Âu gia chết làm ma nhà Âu gia, người về sau ở bên ngoài có làm nên chuyện bại hoại gì cũng không còn liên quan đến hàn gia nữa, có biết không?

Vâng thưa tộc trưởng.

Tôi thấy hấn dập đầu ba cái rồi cũng không nói gì thêm.

Tộc trưởng lạnh lùng đến thế là cùng.

Âu Dương Nghi !

Bây giờ người có thể trao tín vật cho phu quân

Tôi lấy chiếc nhẫn khắc hình rồng ra một lần nữa trưng bày trước bàn dân thiên hạ hàn gia, trịnh trọng tuyên thệ

Hàn thuần hy ngày hôm nay ta đeo chiếc nhẫn này cho anh thì từ này về sau

Anh chính là người của gia tộc âu gia, bất kể có xảy ra chuyện gì anh cũng phải nhớ cho thật kỹ.

Nơi nào có âu dương nghi thì nơi đó là nhà của hàn thuần hy.

Nói xong tôi còn cố ý bày ra cái ánh mắt đăm đối sắc sảo tình tứ nhất có thể chiếu thẳng vào hắn.

Được rồi, hôn ước cũng đã xong, người cần gả cũng đã gả

Các người có thể đi, nếu không có việc gì về sau không cần thường xuyên lui tới.

Tôi không ngốc đến mức không hiểu ý tiễn khách đuổi người của bà ta.

Dù sao mỹ nam cũng đã là của tôi rồi, cho dù có cho kim cương hột xoàn tôi cũng không thềm ở lại cái chỗ nữ nhi quốc này.

Thuần hy chúng ta đi thôi, tôi nắm chặt tay thuần hy đi thẳng ra cửa một mạch tiến về hướng thôn phủ chiêu.

Một nơi mà tôi có thể biết thật ra ba mẹ tôi là người như thế nào.

ooooo

Buổi tối mát mẻ, gió lộng cành đào bay phấp phới .

tôi quyết định dừng lại tại một ngôi nhà hoang cách xa băng sơn quốc một ngày đường ,đơn vị là (đi bộ).

Thê quân, em ngồi xuống nghỉ một chút.

Anh đi lấy nước cho em rửa mặt

Nhìn thuần hy thoãn thoắt đôi bàn tay trắng múp míp cẩn thận từng chút mang nước cho tôi

Rồi lại giúp tôi lao mặt, nhóm lửa, tôi tự hỏi người đàn ông này thật sự sao này sẽ thuộc quyền sở hữu của tôi sao?

Ông trời ạ, ông đã ban cho con món bảo vật tuyệt vời ông mặt trời như thế này, con chắc chắn sẽ không quên ơn ông.

Nghi nhi đợi chút gà sắp chín rồi, lát nữa là có thể ăn.

Tôi cứ nghĩ sư phụ đại nhân từ nhỏ đã dạy cho tôi bản năng hoang dã nhất là bắt gà rừng xoi muối, vậy mà thuần hy chiều nay, đã một phen làm cho tôi mở rộng tầm mắt.

Cuối cùng tôi cũng biết thế nào gọi là mỹ nam bắt gà.

Nhìn con gà vàng ươm thơm phưng phức, nghe tiếng lửa đỏ kêu tí tách ,lòng tôi bỗng thắc lại.

Nếu sư phụ mà có ở đây chắc hẳn nàng sẽ nói ,đứa nhỏ này chắc đói rồi phải không? Mau Lại đây ăn nào.

Tôi nhớ sư phụ quá nhớ tiểu sư mụi còn có thằng bạn chí cốt của tôi là khun Kay ,không biết nó đi thái lan về chưa nữa.

Thê quân, gà đã nướng xong có thể ăn được rồi, còn có thuần hy đã cố ý rắc lên một ít muối, như vậy sẽ thơm ngon hơn.

Ôi tiểu sư mụi ơi, sư phụ của con ơi, phu quân đẹp trai như vậy, lại dịu dàng như vậy làm sao con chịu nổi đây.

Nhìn con gà trước mắt ,lại sờ cái bụng đói cồn cào, tôi nén lòng gạt qua một bên.

Thuần hy, anh cởi Áo ra ta muốn xem qua vết thương một chút.

Trời gió lạnh như vậy, tôi để ý ,nhiều lần khi đi qua đoạn dốc gỗ ghề hấn thường hay vụng trộm nhíu mày.

Vết thương do lửa gây ra chắc hẳn sẽ rất đau, mặc dù tôi đã cố gắng hết sức để dập lửa nhưng cũng không thể tránh khỏi bị thương tổn.

Thê quân.... Có thể đừng xem không? thuận hy không sao?

Cái giọng điệu gì đây? Nghe thật giống tiểu cô nương con nhà lành bị đạo tặc ức hiếp a.

Anh ngại ????

Không.. không ... Thuận hy về sau đã là người của thê quân có gì phải ngại, nhưng vết thương thật sự có chút khó coi, hay thê quân để thuận hy tự mình bôi thuốc là được.

Đến nước này thì tôi gắt lên, ta nói cho ta xem ,là cho ta xem ,đây là lệnh.

Tôi đói ,đến nước dãi sắp tràn ra đến môi rồi, còn không mau thoa thuốc, đợi lát nữa món gà vàng ngọc của tôi ngại mất thì ai đền cho tôi đây.

Chiếc Áo sơ mi từng cúc từng cúc một rơi xuống, tôi nhìn thấy một làn da trắng xứ hiện ra bắt mắt, nhưng những gì nhìn thấy phía sau nét đẹp kia lại khiến tim tôi thất lại.

Vết roi chần chịt lên nhau, mới có cũ có, in sâu vào da thịt rướm cả máu, vết bồng nghiêm trọng hơn tôi tưởng rất nhiều, đở tấy sưng múp cả lên.

Con người ta sao lại độc ác như vậy kia chứ, thuận hy chỉ là sinh ra không đúng thời điểm, có ai chọn được cha mẹ bao giờ

Tôi từ bé đã không có cha mẹ bên cạnh, sự phụ tụy nghiêm khắc nhưng

mỗi khi đánh tôi nàng là người đầu tiên rơi nước mắt, nàng cho tôi tình thương cho tôi mái ấm gia đình.

Còn thuận hy, hẳn chỉ có một mình ,nhỏ như vậy đã chịu biết bao nhiêu là thương tổn, hẳn.... Có cô đơn không???

Thuần hy, anh có cô độc không????

Tôi cảm giác người trước mặt có chút cứng đờ trong vày giây.

Tôi không biết bây giờ hẳn nghĩ gì biểu cảm trên gương mặt ra sao, tôi chỉ biết từ nay về sau tôi sẽ cố gắng hết lòng để làm con người này hạnh phúc.

Cũng không nhớ đêm đó hẳn đã trả lời tôi thế nào, và làm sao tôi lại ngủ quên mất trên vai hẳn.

Nhưng tôi biết rất lâu về sau thuận hy nói với tôi, những lời tôi nói từng hành động tôi làm đêm hôm đó khiến hẳn từng chút, từng chút khắc vào trong tim

Nguyện ý trao ra tất cả tâm hồn và trái tim mình, yêu tôi, yêu đến không thuốc chữa

LINK Truyện:

Đợi Em Để Dừng Cả Đời Anh Yêu Em <http://truyenhayhoan.com/doc-truyen/doi-em-de-dung-ca-doi-anh-yeu-em-2692073.html>

LINK Chương này:

Chương 3: Mỹ Nam Là Của Ta <http://truyenhayhoan.com/doc-truyen/doi-em-de-dung-ca-doi-anh-yeu-em-2692073/chuong-3.html>